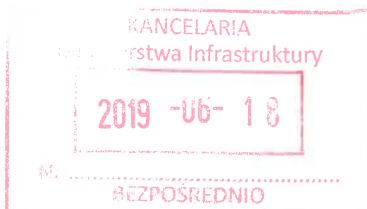

Dotyczy: SKR-1.42.24.2019

Warszawa, czerwca 2019

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

za pośrednictwem:
Ministra Infrastruktury
Sekretariat Krajowej Rady
Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego

Skarżący:

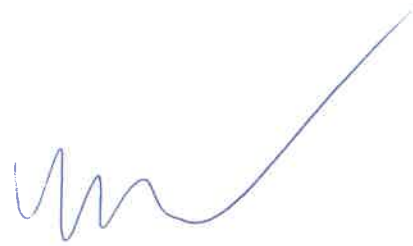
SKARGA NA BEZCZYNNOŚĆ

- I. Wnoszę skargę na bezczynność Ministra Infrastruktury (dalej: Organ) w zakresie rozpoznania wniosku z 30 kwietnia 2019 o dostęp do informacji publicznej.
- II. Wnoszę o nakazanie Ministrowi Infrastruktury rozpoznanie wniosku i udostępnienie wnioskowanej informacji publicznej.
- III. Wnoszę o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym na posiedzeniu niejawnym.
- IV. Wnoszę o zasądzenie kosztów postępowania wedle norm przepisanych.

UZASADNIENIE

1. Wnioskiem z 30 kwietnia 2019 Skarżący zwrócił się do Organu o udostępnienie na podstawie Ustawy o dostępie do informacji publicznej (dalej: u.d.i.p.): (1) wersji elektronicznej raportu dotyczącego bezpieczeństwa pieszych i przejść dla pieszych, którą Instytut Transportu Samochodowego w lutym br. przekazał do Organu; (2) informacji, kiedy dokładnie Organ zlecił wykonania raportu wskazanego w pkt 1; (3) informacji, kiedy Organ otrzymał raport wskazany w pkt 1; (4) informacji, jaki był koszt poniesiony przez Organ na przygotowanie raportu wskazanego w pkt 1.
2. Na wstępie należy zauważyć, iż Organ, jako organ władzy publicznej, jest podmiotem zobowiązanym do udostępniania informacji publicznej zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 Ustawy o dostępie do informacji publicznej.
3. Nie ulega także wątpliwości, iż wnioskowana informacja jest informacją publiczną, o jakiej mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 lit. a) u.d.i.p.

4. Tym samym wniosek podlegał i podlega zasadom określonym w u.d.i.p. W świetle unormowań tej ustawy należy stwierdzić, iż Organ dopuścił się bezczynności w zakresie rozpoznania wniosku z 30 kwietnia 2019 o dostęp do informacji publicznej. Wynika to z następujących okoliczności.
5. Do 14 maja 2019, mimo że wynikało to z Ustawy, Organ nie udzielił odpowiedzi. Zrobił to dopiero 27 maja 2019, po uprzednim upomnieniu ze strony Skarżącego 20 maja 2019. Pismo z 27 maja 2019 zawierało jedynie częściową odpowiedź na wniosek z 30 kwietnia 2019.
6. Organ de facto pozostawił bez rozpoznania punkt (1), tj. wniosek o udostępnienie raportu dotyczącego bezpieczeństwa pieszych i przejść dla pieszych, którą Instytut Transportu Samochodowego w lutym br. przekazał do Organu. Uzależnił jego przesłanie od zakończenia dalszych analiz opracowania „Badanie zachowań pieszych i relacji pieszy-kierowca, wrzesień – grudzień 2018 r.”, bez określenia konkretnego terminu. Tym samym Organ pośrednio przyznał, że rzeczony opracowanie posiada.
7. Organ kolejny raz odmówił przesłania wnioskowanego raportu, mimo wezwania ponowionego 2 czerwca 2019. W odpowiedzi z 5 czerwca 2019 ponownie potwierdził, że posiada rzeczony opracowanie.
8. Tym samym Organ dopuścił się bezczynności w zakresie wymogu, o którym mowa w:
 - a. art. 13 ust. 1 u.d.i.p., gdyż w terminie 14 dni nie odpowiedział na wniosek;
 - b. art. 13 ust. 2 u.d.i.p., gdyż nie podał konkretnego terminu, w jakim udostępni wnioskowaną informację.
9. Ponadto Organ, wbrew wymogowi wynikającemu z art. 16 ust. 1 u.d.i.p., nie wydał decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej. Wydanie decyzji administracyjnej umożliwiłoby merytoryczną polemikę z argumentami Organu. W sytuacji, gdy Organ nie wydał decyzji administracyjnej, jedynym środkiem pozostającym Skarżącemu dla ochrony jego konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej pozostaje niniejsza skarga na bezczynność Organu.
10. Z tych wszystkich względów wnoszę jak we wstępie.

Załączniki:

- 1) Dowód uiszczenia opłaty od skargi.